

"Hizmet nasıl olsa yürür, ben cüzi bir şeyler yapsam yeter." gibi düşüncelere karşı nasıl davranmalıyız?

Dun-u himmet, yani mevcuda iktifa etmek ve gayretsizlik, hem dünya açısından, hem de ahiret amelleri açısından kötü ahlaklardan sayılmıştır. Bu sebeple her Müslüman kendi kapasitesi derecesinde hizmet ve gayret ile mükelleftir.

Şayet herkes aynı düşünce ile hareket edecek olursa, iman hizmeti muallakta ve ortada kalır. Bu sebeple, "**bu iman hizmeti sadece benim gayretimle yürür, ben çekilirsem bu hizmet ortada kalır**" düşüncesi ve heyecanı ile hareket etmeliyiz. Herkes böyle düşünürse bu, kez müspet anlamda iman hizmeti şaha kalkar.

Bütün kötü ahlakların ve menfi hissiyatların temel iki kaynağı vardır; birisi şeytan, diğeri terbiye edilmemiş nefistir. Bu sebeple bu iki düşman ile sürekli mücadele ve mücahede içinde olmamız gerekir. Zaten iman hizmetinde aktif çalışmak ve çabalamak, bir nevi bu iki düşman ile mücadele ve onların teslimiyetinde önemli bir merhaledir. Eski zamanda nefis ve şeytanla mücadele; riyazet ve çileler ile yapılmış, bu zamanda bunun yerini iman hizmetinde koşmak ve çabalamak almıştır.